

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

Sayı: 7, Nisan 1980

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

EMPERYALİST SAVAŞ KİŞKİRTİCİLİĞİNE KARŞI HAKİM SINIFLARIN ARTAN BASKILARINA KARŞI ÇELİK BİR YUMRUK OLALIM

İşçiler, köylüler, çeşitli milliyetler -
emekçi halkımız;

Partimiz Merkez Komitesi Siyasi Bürosu (MKSB) Ocak 1980 de yapmış olduğu toplantıda içinde bulunduğumuz durumu görüşmüş ve bir dizi kararlar almıştı. MKSB yaptığı bu toplantıda tüm parti örgütümüzün önüne şu görevleri koymuştu :

- a) Emperyalist savaş kışkırtıcılığına karşı;
- b) Hakim sınıfların artan baskılarına karşı;
- c) Oportunistlerin Partimizi tecrit etme çabalarına karşı kitleler arasında mücadele geliştirilmelidir. (MKSB, Ocak 1980 Kararları)

Sözü edilen toplantıda Siyasi Büromuz (SB), sadece dünyada durumu değerlendirmekle kalmamış; aynı zamanda ülkemizde son zamanlarda ayyuka çıkarılan 'Genel Grev' sorunu da Partimizin tavrını açıklıkla ortaya koymuş; parti üyelerimizin eline silah vermiştir.

Toplantı, her türden oportunist örgütün Partimizi tecrit etme çabalarına karşı kitleleri harekete geçirmenin tayin edici önemi ortaya koymuştur.

Parti üye ve aday üyelerimize dağıtılan "Siyasi Büro Kararları" ndan bazı bölümleri tüm halkımıza yayınlıyoruz:

1- Bugün dünya karşı devrim cephesi arasındaki çelişkiler giderek artıyor. Emperyalistler arası dalaşma hızlanıyor. Dünya çapında savaş kışkırtıcılığı artıyor. Derhal bir savaş durumu yoksa da, savaş etmenleri artıyor. Özellikle Orta-Doğu ve Balkanlar emperyalist dalaşmanın bu günkü durumda önde gelen merkezleridir.

Orta-Doğu her dönemde emperyalistler açısından önemli bir yere sahip olmuştur. En

son Rus Sosyal Emperyalizmi (RSE) nin Afganistan'ı işgali, ABD ve Batılı emperyalist devletlerin(ve Japonya'nın) Orta-Doğu daki çıkarları aleyhine önemli bir gelişme olmuştur.

Balkanlar daki durumda kritiktir. Özel -likle Tito Yugoslavya'sı, aslında bir simge olan Tito'nun ölümüyle yeni bir takım gelişmelere gebe olan bir ülkedir. Bu ülkedeki gelişme Balkanlar'daki ve dünyadaki durumda belli değişikliklere yol açabilecek önemdedir. Tito'nun ölümü halinde daha başka şartların da bir araya gelmesiyle RSE nin Yugoslavya'yı işgal edecekleri şeklinde bir görünüm yaratmaya çalışıyorlar. Bu propaganda- nın asıl amacı savaş hazırlıklarını hızlandırmak, dünyaya 'savunma' durumunda oldukları intibasını yaratmaktır. Muhtemel gelişme Yugoslavya'da bir iç karışıklığın çıkması -dır. Başta ABD ve RSE leri, bu karışıklığın kendi lehlerine çözülmesi için ellerinden geleni yapmaya çalışacaklardır.

Bu gün savaşın başta gelen kışkırtıcıları ve diğer emperyalistler hızla kendilerini paylaşım savaşına hazırlamaktadırlar. Bir yandan içte siyasi gericiliği artırmakta, bir sürü faşist tasarıları devlet eliyle 'yasallaştırmaktadırlar'. İç faşistleşmeye hız vermekte, sınıf mücadelesini ezmeyi planlamaktadırlar. Diğer yandan da ekonomilerini iyice savaş ekonomisine çevirmeye çalışmakta, silahlanmaya hız vermektedirler.

RSE leri, Afganistan işgalini kendi açılarından oldukça elverişli koşullarda gerçekleştirmişlerdir. Ancak bu işgal hareketi onları dünya kamuoyunda (diğer emperyalistlerin de büyük çabasıyla) önemli ölçüde teşhir etmiştir.

ABD emperyalistleri de boş durmuyor. Afganistan olayının hemen ardından Orta-Doğuda yeni askeri paktlar kurma çabasına giriş

ti. Savaş bütçesini çok büyük bir rakama yük seltti. Özellikle İran devrimi sırasındaki teşhir olmuşluk durumunu önemli ölçüde orta dan kaldırdı. RSE lerinin saldırganlığını, kendi saldırganlığını örtmede ustaca bir demogojiyle kullandı. İran'da artık, İran devriminin gelişmesinin önünde engel haline gelen ve bu yüzden de karşı devrimci bir hal alan Humeyni kliğiyle arasındaki ilişki yi düzeltme yönünde adımlar attı. Türkiye'de de 'generallerin mektubu' olayını tezgâh ladı. Ülkemizdeki mücadeleyi bastırma plan larını somut ve açık olarak yürürlüğe sokma ya girişti.

Afgan işgali diğer emperyalistleri de kendi açılardan daha 'radikal önlem' ler almaya sevketti. Onlarda 'Rus tehditi' demo gojisi altında hem kamuoyundan destek bulma ya çalıştılar, hem de başta söylediğimiz karşı-devrimci girişimlerine hız verdiler.

Bu gün dünyada, sadece mevcut emperya - list koalisyonlar ve onların savaşı kışkırt malarındaki rollerinden dolayı ilk emperya list savaş öncesi duruma benziyor. Konfe ransımızın bu tesbiti aynı zamanda ideolo - jik alanda da doğrulanıyor. İlk emperyalist savaş öncesi dönemde de ortaya İkinci Enter nasyonal hainleri çıkmıştı. Bunlar emperya list burjuvazinin uzantısı haline gelmişler di. Dünya komünist hareketinde, ideolojik a landa burjuvaziyle uzlaşma ya da ona tam bir teslimiyet sonucu somut güç açısından büyük bir zayıflama olmuştu. İdeolojik kaos ortaya çıkmıştı. Dimdik ayakta kalan Lenin in ve Stalin'in Bolşevik Partisi olmuştu.

Bu günde durum tam olarak değilse bile o dönemin şartlarına benzemektedir. Savaş tehditi sosyal-şövenizmi kabartmıştır. Za - ten halklar üzerinde hakim olan şövenizm şimdi, devrimci çevreleri ve kendilerine Marksist-Leninist diyen bazı güçleri daha çok sarmıştır. Kendilerine M-L diyen bu tür güçler içinde ideolojik ihanet almış yürü - müştür. Çin'den sonra bu ihanete AEP de ka tılmıştır. O da şövenizmin propagandasını yapmaktadır.

Modern revizyonizmin ideolojik alanda ha kimiyeti hala yürürlüktedir. Üç dünyacı mo dern revizyonistler, şimdi Çin'de pervasız bir şekilde savaş kışkırtıcılığı yapmakta dırlar. Emperyalistlerin savaş kışkırtıcısı politikalarının Çin'deki uzantıları olarak görev yapmaktadırlar.

Dünyamızda bugün, emperyalist sistem sosyalist sisteme karşı geçici bir zafer ka zanmıştır. Bu gün dünyanın genelinde prole tarya önderliğinde güçlü bir devrimci müca dele, proletarya ön derliğinde silahlı müca dele yoktur. Ulusal bağımsızlık mücadelele ri, güçlü sosyalist bir dünyanın olmaması yüzünden, artık kısa zamanda emperyalizmin yedek hareketleri durumuna düşmektedir. Ba zende bu hareketler doğrudan emperyalizmin kontrolünde ortaya çıkmaktadır. Emperyalist devletler bu tür hareketlerden yararlanarak

hammadde talanı ve nüfus alanları dalaşması nı hızlandırmakta, daha büyük bir hızla sa vaşa hazırlanmaktadırlar.

M-L güçler, bu gün zayıf ve cılızdır. A- ma M-L ler kendilerini yenileyen, kendile rini doğuran özelliklere sahiptirler. Bu gerçek, bir çok ülkede şimdi zayıf ve güç - süz de olsa bir çok yeni M-L güçlerin doğ masına yol açmaktadır. Ya da M-L güçlerin doğmasının yolunu açmakta; Marksizm-Lenin - izme yönelen güçler ortaya çıkmaktadır. Güç lü bir M-L hareketin olmayışı ideolojik ba kımdan zayıf olanları etkilemektedir.

Bugün dünyadaki durum ülkemize de yansı yor. Ülkemizde halk muhalefeti sadece derin liğine doğru değil, aynı zamanda genişliği ne doğru da gelişiyor. Hakim sınıflar büyük bir bunalım içindedirler. İstikrarsızlık içinde yüzüyorlar. Bu durum uzun bir zaman - dır bu şekilde devam ediyor.

Mevcut hükümet sadece AP hükümeti ya da sadece ABD ci bir hükümet değildir. Bu hü kümet tüm faşist ve sosyal faşistlerin des - teğini alarak iş başına gelmişti. Tüm emper yalistler ve RSE de bu hükümeti desteklemi şti. RSE ve usaklarının destek sebebi; aske - ri bir cuntaya karşılık 'hükümetli' bir nemi daha yararlı bulmalarındandır. Aslında bunlarda halk hareketinin ezilmesinden ya nadır. Düzenle bazı değişiklikler dışında bu düzeni muhafazadan yanadırlar. Askeri bir cuntaya karşı çıkmaları onun yerini esas o larak ABD ci hükümetin kurulmasından yana tavır takınmaları bu yüzdendir.

İran'dan sonra Afganistan olayı ABD ve diğerleri açısından Türkiye'nin önemini daha çok artırmıştır. ABD, şimdi, içinde Türkiye'nin de olduğu yeni bir dörtlü (Mı - sıır, İsrail, Suudi Arabistan, Türkiye) pakt kurma hazırlığındadırlar.

İşte bu şartlarda 'generallerin mektubu' yayınlanmıştır. Bu mektup danışıklı bir döğüşün ürünüdür. Amaç halk muhalefetini, devrimci mücadeleyi ezmek, 'içte sukunet ve huzur' sağlamaktır. Bu amaçla onlar, faş - mi iyice koyulaştırıyorlar. Bir yandan 'ya - sal' olarak diğer yandan da açık saldırıla rı hızlandırarak saldırı durumundadırlar. Özellikle partimize karşı saldırıları çok daha yoğundur.

Faşist diktatörlüğün saldırılarının art - ması, parti örgütümüzü güçlendirmemizi, u - zun vadeli düşünerek bir çok alanda yeni gö revlere girişmemizi gerektiriyor. İlegalite ye mutlaka dikkat edilmelidir. Bizlerin bir çok hatası, özellikle son dönemde bir çok kayba yol açmıştır. Bu saldırılara kar - şı durabilmenin yolu giderek iyice çelikleş memizden geçmektedir.

Mevcut durum partimizin şehirlerde sen - dikalara özel ağırlık vermesini gerektiri - yor . Kooperatifler ve mesleki örgütlerde ağırlık vermemiz gereken çalışma birimleri - dir...

2- Son dönemlerde sosyal faşistler dışın da, Arnavutluk Emek Partisi(AEP) peşinden gidenlerde 'genel grev' sloganına daha çok sarıldılar. Onlar bunu siyasi iktidarın ele geçirilmesinin yolu, genel silahlı ayaklanmanın aracı olarak kavıyorlar. Gelişmeler önümüzdeki dönemde DISK in böyle bir genel grev yapabileceğini gösteriyor. Bunlar, bir çok iş yerinde sorunu 'uyuşmazlık' a döke rek bekleme tavrına girdiler. Kuşkusuz oportunistlerin tümü bu çağrıya katılacaklardır

Aslında bu sorun oportunistler açısından (güç bakımından) pratik bir değer taşıyor. Binbir sahte propagandayla ileri sürdükleri Devrimci Sendikal Muhalefet (DSM) de şimdi iflas etmiş durumdadır. Bunlardan esas tehlike ideolojik-siyasi bakımdan geliyor.

Pratik bakımdan asıl tehlike ise sosyal faşistlerden gelmektedir. Bunlar ellerindeki araçlarla işçi sınıfının önemli bir bölümünü etki altında bulunduruyorlar.

Öyleyse bu sorunda partimizin tavrı ne olmalıdır? Meseleyi kısaca şöyle koyabiliriz:

a) Genel Grev siyasi iktidarı almak için toplu ayaklanmanın örgütlenişinin doğrudan bir parçasıdır. Genel grev çağrısı ayaklanma hedeflenerek yapılır. Genel grev çağrısı bu nedenle, toplu ayaklanma şartlarının mevcut olduğu durum ve toplumlar için geçerlidir. Böyle ülkeler kapitalizmin ekonomide hakim olduğu, işçi sınıfının devrimin önder ve temel gücü olduğu ülkelerdir. Bizim ülkemiz açısından ise durum böyle değildir. Ekonomik yapının dengesizliği, işçi sınıfının nüfus içindeki azlığı, köylülüğün toprak talebi temelindeki tayin edici devrimci önemi emperyalist boyunduruk gibi nedenler genel olarak doğrudan toplu ayaklanmayla iktidarın ele geçirilmesini imkansız kılar. Türkiye gibi yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkede toplu ayaklanma şartları nadir olarak ortaya çıkar. Örneğin halk savaşının, şehirlerin kırlardan kuşatıldığı, kızıl siyasi iktidarların kurulduğu son aşamasında, şehirleri ve tüm ülkede iktidarı toplu ayaklanma ile ele geçirmenin şartları doğabilir. Bu durumlar somut olarak incelenir.

Bir başka örnek, halk savaşının daha önceki bir aşamasında, emperyalistler arası çelişmenin silahlarla yürütüldüğü bir ortamda (Vietnam'daki 1941 ayaklanması öncesi durum gibi) ülke üzerindeki emperyalist boyundurukda boşluk doğabilir, hakim sınıflar emperyalist desteği kaybedebilir, halk muhalefeti kitlesel karakter kazanabilir, vb. ve böyle bir durumda toplu ayaklanma şartları doğabilir.

O halde ülkemizde genel grev çağrısını yapmanın genel olarak objektif şartları yoktur. Ayrıca bir Komünist Partisi genel grev çağrısının eğer bunun yol açabileceği toplu ayaklanmanın önderliğini yürütebilecekse veya ele geçirebilecekse yapar. Bu ise, genel greve göre örgütlenmiş olmayı zorunlu kılar. Bizim genel greve göre (yani ayak

lanma öncesi uzun bir barışçıl hazırlık dönemine uygun) örgütlenmediğimiz, halk savaşına göre örgütlendiğimiz ortadadır. Partimiz açısından kendi önderliğini tesis edemeyeceği ve örgütlenmesini buna göre düzenlemeyeceği, bunun yanlış olduğu bir dönemde genel grev çağrısı yapması veya böyle bir çağrıya katılması düşünülemez.

Genel grev, ancak bir süreç içinde inşa edilir. Genel grev çağrısından önce Komünist Partisinin yerel ekonomik ve demokratik mücadelelerinde işçi sınıfını birleştirmiş, giderek kitle eylemlerini siyasi hedeflere yöneltmiş, geniş emekçi yığınlarının desteğini, işçi sınıfının siyasi hedeflerini kazanmış olması gereklidir. Genel grev çağrısı, somut olarak işçi sınıfını siyasi iktidara yönelten bir çağrıdır. Ve bununla oynanmaz. Genel grev çağrısı kesinlikle bir propaganda sloganı değildir.

b) Bu gün ülkemizde karşı devrim ile devrim güçlerinin karşılıklı durumu açısından herhangi bir olağanüstü şartlar, yani toplu ayaklanmayı mümkün kılacak şartlar yoktur. Bu ortamda işçi sınıfını genel greve çağırarak maceracılık ya da hakim sınıf klikleri arasındaki çıkar dalaşmasına işçileri peşkeş çekmektir.

Bu günkü şartlarda işçi sınıfını 'son ve tayin edici muharebe' ye yöneltmek bir cinayettir. Tarihin affetmeyeceği bir ahmaklıktır. Bu, İbrahim yoldaş tarafından 15-16 Haziran direnişiyle ilgili olarak açıkça ortaya konmuştur. Oportunistlerin genel grev çağrısı özünde kendi pasifizmlerini gizlemek için attıkları maceracı bir slogan dır.

Sosyal faşistler ise Orta-Doğu ve ülkemiz üzerindeki emperyalist ve sosyal emperyalist dalaşma ve savaş kışkırtıcılığına bağlı olarak ABD ci kliğin durumunu sarsmak ve Türk devletinin ABD nin bir maşası olarak RSE nin çıkarlarına karşı kullanmasını engellemek amacıyla genel grev çağrısını yapacaklardır. Onların amacı karışıklık çıkarma tehditini ABD ci kliğin tepesinde Demokles'in kılıcı gibi sallandırmaktadır. Bu günkü koşullarda sosyal faşistler iktidarda ağırlığı alabilecek somut güce sahip değildirler. Bu nedenle genel grev çağrısını ayaklanmaya dönüştürmek amacından çok bir tehdit aracı olarak kullanacakları düşüncesindeyiz. Eğer 'genel grev' çağrısını hayata geçirebilirlerse bunun ayaklanmaya dönüşmesini var güçleriyle engelleyecekleri görüşündeyiz.

c) İşçilere bu gerçekler anlatılmalı, çağrının altında yatan gerçekleri ortaya koymalıyız. Bizim genel olarak genel grev çağrısına karşı olduğumuzu, bunun maceracılık olduğunu anlatmalıyız. Eğer başarılı olmazsak ve bizim dışımızda yaygın grevler gelişirse (genel grevin gelişebileceğini düşünmüyoruz) görevimiz bunların içinde yer almaktır. Belkide şiddete dayanan mücadelelere dönüşen bu mücadeleden partimizi güç

lenmesi, güçlerin kırlara çekilmesi için yararlanılmalıdır.

d) Genel grev ile kitlesel direnişleri ayırtetmeliyiz. Genel grev yukarda anlattığımız gibi siyasi iktidara yönelmiş toplu bir eylemdir. Kitlesel direnişler ise ekonomik, demokratik hakların savunulması ya da elde edilmesi için başvurulmuş mücadelelerdir. Mesela; grevler, protesto mitingleri, yürüyüşler, toplu halde iş bırakma, vb. bu türdendir. Biz, kitle eylemlerini reddetmeyiz. Tam tersine Gerilla Savaşına Hazırlık Dönemi içinde bunların geniş bir şekilde kullanılması bizim için önemlidir. Hatta, belirli bir ekonomik talep için genel kitle direnişlerinin örgütlenebileceğini de kabul etmeliyiz. Örneğin işçi sınıfının ücretlerinin dondurulması yasasına karşı bir saatlik-bir günlük iş bırakmaya çağırmak mümkündür. Bunu genel grev çağrısından ayırtetmeliyiz.

3- Bugün diğer bir önemli sorun da 'birlik' sorunudur. Faşizmin artan saldırıları karşısında halk kitleleri devrimcilerin eylem birliği içinde olmasını talep etmektedir. Bunu bir çok yazımızda sebeplerini or-

taya koyduğumuz hususlardan dolayı biz de istiyoruz. Ancak bunun gerçekleşmesi bugün oportunistlerden tarafından hemen hemen imkansızlaştırılmış durumdadır. Bunlar bütün güçleriyle bize karşı düşmanlık örgütlemeye çalışıyorlar. Dev-Yol'un bizle ilgili tespiti halâ yürürlüktedir. Halkın Kurtuluşu da aynı tespiti gerçekte yapmış durumdadır. Bunlar partimizi tecrit etmeye çalışıyorlar.

Bu durumda karşımıza, tecrit edilmeye ve onların tabanlarıyla temas kurmamızın engellenmesine karşı mücadele edilmesi görevi çıkıyor. Bütün parti örgütümüz, onların alıp kullanabileceği; bizi tecrit etme; bizle tartışmaları önlemek için araç kabul edebilecekleri tavır ve anlayışlardan uzak durmalı; titiz davranmalıdır...

Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun aldığı bu kararlar gerek partimizin gerekse partimiz önderliğinde emekçilerin bugünkü mücadele görevlerini ortaya koymaktadır.

Bu görevlere dört elle sarılalım.

Yaşasın TKP-ML ve onun önderliğindeki TİKKO ve TMLGB !

KIZILDERE'DE KATLEDİLEN ŞEHİTLERİ ANIYORUZ

Bundan 8 yıl önce 30 Mart 1972 de Kızıldere kana boyandı. Mahir Çayan ile birlikte 9 devrimci faşist diktatörlük tarafından hunharca katledildi.

O zamanlar 12 Mart'ın faşist diktatörlüğünün azgın terörü hüküm sürüyordu. Emekçiler devrimciler, komünistler sorgusuz sualsiz tutuklanıyor, aylarca işkenceden geçiriliyor, sakat bırakılıyor, katlediliyordu. Bütün bunlar halk direnişini bastırmak içindi. Çünkü o sıralar halk kitlelerinin mücadelesi bir çığ gibi büyümüştü. Emperyalizmin uşakları komprador patronların ve toprak ağalarının düzeni çatırdamaya başlamıştı. Emekçi yığınlar devrim için ayağa kalkmışlardı. Halkın mücadelesinin gelişmesine paralel olarak, çeşitli halk örgütleri de gelişip, güçleniyorlardı. THKP-C, THKO gibi örgütler böyle devrimci örgütlerdi. Partimiz TKP-ML ise 1972 Şubat'ında henüz kurulmuştu.

THKP-C ve THKO, küçük burjuva devrimci

örgütler olduğu için devrimi başarıyla ilerletemezlerdi. Bunlar halk kitlelerinin örgütlenme ve mücadelesinin küçümsüyorlardı. İşçi sınıfının öncü kurmayı olan Partinin rolünü küçümsüyorlardı. Dünya ve ülke gerçeklerini yanlış bir şekilde değerlendiyorlardı. Ama doğru olan yolu, silahla direnme yolunu benimsemişlerdi.

Bulundukları zindandan kaçan Mahir Çayan ve diğer 9 devrimci Kızıldere'ye gittiler. Bir süre sonra faşist ordu onların etraflarını çevirdi. Amaçları bu 10 devrimciyi imha etmektir. Devrimcilerin kaldığı ev havadan ve karadan kuşatıldı. Otomatik silahlarla, bombalarla tarandı, 10 devrimci alçakça katledildi. Ama onların direnme ruhu yaşıyor. Halkın direnme azmi köreltilmedi.

Kızıldere katliamını unutmadık !

Komprador patron ağa devletini yıkacağız Halk İktidarını kuracağız !

PARTİMİZDEN HABERLER

HİÇ BİR GÜÇ TKP-ML'NİN SİLAHLARINI SUSTURAMAYACAK

TKP-ML nin askeri kolu TİKKO nun kahraman savaşçıları 1977 yılında komprador patron ağa devletinin cellatları tarafından hunharca katledilen TKP-ML nin yılmaz savaşçısı Mehmet Zeki Şerit'in anısına bir kaç silahlı eylem koyarak, savaşçılarımız şahsında halkımızın komprador patron ağa devletine karşı mücadelesini yaşattılar. Bu eylemler, Kars'ta birinci Şubeve bomba a-

tarak, Ardahan'da polis teşkilatı arabasına bomba koyarak karşı devrime büyük zararlar verdirdi.

Diğer yandan aynı günün anısına yıllardan beri halkımızın üzerine kara bulut gibi çöken komprador patron ağa devletinin ajan-Mit gammadı, halk düşmanları Huhup Işık ve Seyfettin Günay adındaki halk düşmanını ölümle cezalandırarak Mehmet Zeki Şerit yol daşın mücadelesini yaşattılar, yaşatacaklar

Zeki Şerit yaşıyor !

İktidar namlunun ucundadır !